

BIULETYN

RODZINY RÓŻAŃCOWEJ PARAFII MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

INTENCJA PAPIESKA

O wspaniałomyślne przyjęcie ofiar handlu ludźmi i przymusowej prostytucji oraz wszelkiej innej przemocy.

INTENCJA PARAFIALNA

Za osoby konsekrowane z naszej parafii oraz o nowe powołania do służby Bożej.

Ogłoszenia

1. 2 lutego – Dzień Życia Konsekrowanego dziękujemy i prosimy, aby nie zabrakło w Kościele sióstr i braci zakonnych. Oni są potrzebni współczesnemu światu. Pamiętajmy o pochodzących z naszej parafii osobach zakonnych: s. Jadwidze Kaczmarzyk, s. Katarzynie Purskiej, s. Justynie Oksiucie i ks. Krzysztofie Sokole.
2. 11 lutego – wspomnienie NMP z Lourdes - Światowy Dzień Chorych. Chorzy są skarbem Kościoła, bo oni ofiarują Bogu swoje cierpienia. Powierzajmy w modlitwie wszystkich chorych i tych, co opiekują się chorymi. ZADANIE APOSTOLSKIE: odwiedzić chorych z naszej Róży i razem pomodlić się z nimi na różańcu.
3. Od 20 lutego w naszej parafii praktykę duszpasterską rozpocznie diakon Patryk Golczyński pochodzący z par. Nawiedzenia NMP w Garbatce Letnisko. Powierzajmy go w naszych modlitwach.
4. XXXIV Światowe Dni Młodzieży odbyły się w dn. 22-27 stycznia 2019 r. w stolicy Panamy pod przewodnictwem papieża Franciszka. Kolejne ŚDM odbędą się w stolicy Portugalii - Lizbonie. Pamiętajmy w modlitwie o naszej młodzieży.

MODLITWA o beatyfikację sł. Bożej Pauliny Jaricot

O Panie, Ty chcesz, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania Prawdy. Ty natchnąłeś Paulinę Jaricot, żeby poświęciła się całkowicie rozkrzewianiu wiary na świecie. Racz przyspieszyć dzień, kiedy Kościół publicznie uzna świętość jej życia, aby jej przykład pociągał coraz większą liczbę chrześcijan gotowych głosić Ewangelię i aby w końcu wszystkie narody uznały Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga, Tego, którego Ty posłałeś, Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, naszego Pana.
Amen.

KATECHEZA

Tajemnice Światła - Światło wiary

Różaniec jest streszczeniem Ewangelii. Z tego powodu św. Jan Paweł II doszedł do przekonania, że należy rozwinąć chrystologiczny wymiar różańca i dodać tajemnice życia publicznego Chrystusa. Tajemnice światła, które wskazują na okres między dzieciństwem Jezusa a Jego męką, śmiercią i zmartwychwstaniem, są jednocześnie światłem na drodze dojrzałej wiary każdego chrześcijanina. Realizuje się ona w codziennej pokornej służbie i głoszeniu Ewangelii, każdy na miarę swoich możliwości i w miejscach, gdzie żyje, pracuje i uczy się i może wносить wartości ewangeliczne.

Tajemnice światła zaczynają się od chrztu Jezusa w Jordanie. Możemy sobie łatwo wyobrazić długą kolejkę, która stała w oczekiwaniu na Jana Chrzciciela. Bóg ustawia się w tej kolejce tak, jak inni śmiertelnicy. Zdumiewa pokora Jezusa, który nie oczekuje względów, który nie pragnie pierwszych miejsc, ale choć sam nie jest grzesznikiem, staje jak wszyscy inni po chrzest nawrócenia. Ta tajemnica pokazuje nam prawdę o Bogu, który nieustannie staje przy każdym człowieku i jest źródłem prawdziwej radości. Kiedy Jezus wychodzi z wód Jordanu z nieba słyhać głos: „*To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie*”. Dojrzały chrześcijanin odkrywa nieustannie, że w swoim sercu nosi wyryty obraz samego Boga. Św. Stanisław Papczyński pisał, „*dlatego niech każdy zwróci pilniejszą uwagę na wspaniałość swego pierwotnego stanu i uzna w sobie obraz Trójcy Świętej za godny czci oraz dąży do tego, aby osiąść godność podobieństwa Bożego przez szlachetność obyczajów i praktykowanie cnót*”. To uczucie nie może prowadzić do pychy i wywyższania się nad innymi, ale wręcz przeciwnie do głębokiego przekonania o byciu kochanym. Często doświadczamy braku miłości, odrzucenia, zarówno w rodzinie przez najbliższych: małżonka, dzieci, przyjaciół czy znajomych. Nieraz uśmiechamy się i mówimy, że wszystko jest w porządku, a w sercu nosimy głęboką ranę, która rodzi się z odrzucenia w miłości. Tajemnica chrztu Chrystusa w Jordanie przypomina nam, że jesteśmy kochani, pomimo naszych grzechów i słabości.

Wiara to nie jest przelotne uczucie, to nie jest nawet sama pobożność, ale to jest decyzja człowieka, który wybiera plan Boga i uznaje go za dobry. Na weselu w Kanie Galilejskiej sytuacja wydaje się beznadziejna. Za chwilę zabraknie wina, nie będzie już zabawy, nie będzie radości, ostatecznie wybuchnie skandal, który doprowadzi do kompromitacji państwa młodych i ich rodzin. Pojawia się Maryja i delikatnie zwraca uwagę Jezusowi, który pozornie nie jest zainteresowany problemem. Jakże często myślimy, że Bóg nie interesuje się nami, wydaje się nam, że kiedy my go prosimy, odmawiamy różaniec, nowenny i litanie, On nie reaguje. Maryja wierzy i podejmuje decyzję, że będzie posłuszna słowu Chrystusa, dlatego nakazuje sługom: „*Czyńcie wszystko, cokolwiek wam powie*”. Jednak polecenie Jezusa wydaje się absurdalne, po co napełniać puste stągwie wodą, po co je nosić, to nie ma sensu. Słudzy na słowo Maryi czynią to i wtedy wydarza się cud. Z kolei Apostołowie, którzy idą na górę Tabor nie zdają sobie sprawy z tego, co tam się wydarzy, ale są posłuszni Słowu, podjęli decyzję wiary. Na górze doświadczają cudu Przemienienia Jezusa i jednocześnie umocnienia wiary. Ustanowienie Eucharystii to moment wyjątkowy, gdzie muszą także podjąć decyzję wiary, przyjąć, że w chlebie i winie jest obecny Żywy Jezus Chrystus. Tajemnice światła wyraźnie pokazuje drogę wiary, która będzie decyzją często niełatwą, wymagającą narażenia się na niepopularność i pójścia pod prąd współczesnym trendom i modom, ale z drugiej strony pełną Bożego pokoju.

Dojrzała wiara domaga się dzielenia się nią z innymi. Człowiek wierzący nie może zachowywać jej tylko i wyłącznie dla siebie, jest zaproszony do tego, aby iść i głosić Dobrą Nowinę. Chrystus przez cały okres swojej publicznej działalności głosi Królestwo Niebieskie i wzywa do nawrócenia. Pokazuje nam wzór do naśladowania. On nie używał wyszukanych słów lub bardzo zagmatwanych metafor, ale raczej proste przypowieści, często banalne z punktu widzenia dzisiejszego słuchacza, wydawałoby się, że aż za proste. Jednocześnie bardzo głębokie co do treści, ukazujące drogę wiary w prostych codziennych sytuacjach. Nasze głoszenie Ewangelii nie musi dokonywać się na ambonach, nie chodzi o jakieś mądre, naukowe wywody, ale proste słowa i czyny, które stają się świadectwem wiary obecnej w sercu. Moje decyzje o tym, że idę na Mszę św. w niedzielę, że nie wstydzę się uczynić znaku krzyża przechodząc koło kościoła, że opowiadam znajomym ile dzisiaj otrzymałem od Boga lub jak wierzę Jego Opatrzności, stają się mocnym świadectwem wiary.

Tajemnice światła ukazują żywą obecność Boga, którego nosimy w swoim sercu, którego nieustannie wyznajemy codziennymi decyzjami, który pozwala nam opowiadać o Nim i Jego wielkich dziełach. Głoszenie Królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia jest drogą śladami Chrystusa. Sługa Boża Paulina Jaricot, założycielka Żywego Różańca, wyraziła tę prawdę następującymi słowami: „*Źródłem pokoju zaś jest naśladowanie Jezusa, dostrzeganie Jego śladów w każdym naszym działaniu, powierzenie przeszłości Bożemu miłosierdziu i przyszłości Jego woli, by móc się zajmować tylko chwilą obecną*”.